

Gezichtsscherpte van Boomvalken. In Augustus 1935 kregen we weer gelegenheid om bij een paar boomvalken met juist uitgevlogen jongen een paar weken waar te nemen, en voor het eerst zagen we nu, hoe de jongen met zonnig weer vrijwel uitsluitend met libellen gevoerd

De Levende Natuur 40 (10): 251-252 (1936)

252

DE LEVENDE NATUUR

werden. De ouden vingen de libellen voor een groot deel in de onmiddellijke omgeving van de jongen, d.w.z. binnen één kilometer van hen vandaan; enkele vingen ze verder weg. We hadden overvloedig gelegenheid vast te stellen, waarop ze een vliegende libel gewoonlijk zagen. Aan hun manier van vliegen was n.l. gemakkelijk te zien, of ze op een prooi afvlogen of niet. Die afstand lag meestal tussen de 100 en 200 meter, dat wil dus zeggen, dat ze zelden een libel pas bemerkten als hij dichterbij dan 100 m was, en dat ze hem nog konden zien, als hij 200 m weg was. Nu is het lichaamsdeel van een libel dat voor elk oog op de grootste afstand nog te zien is, zijn borststuk, en we kunnen de afmeting die hierbij voor ons van belang is (afstand van rug tot buik) schatten op maximaal 2 cm. De hoek waaronder de valk het dier dan nog kan zien, is te bepalen door de verhouding 2 : 20 000; deze hoek is 21 boogseconden. De gezichtsscherpte van een mens is onder dezelfde omstandigheden ongeveer tweemaal zo grof, een mens ziet voorwerpen pas als ze onder een hoek van 35-40 seconden voor hem verschijnen, tenminste zolang het voorwerp donkerder is dan zijn omgeving, wat ook hier het geval was (zandstuiving).

N. TINBERGEN.